Verbondenheid met onbekenden

Ik ben op weg naar een afspraak en probeer zoals gewoonlijk om op tijd te komen. Ik vind het vervelend als mensen moeten wachten en dan beginnen te bellen.

Op een gegeven moment rijd ik een verkeerde weg in, waarna mijn tomtom mij zegt: “Keer om, keer om”. Dit geeft mij altijd een beetje stress. Op een doorgaande weg in het centrum van de stad sta ik plots stil. Wat is hier aan de hand? Links van mij zie ik een lange rouwstoet stapvoets aankomen. Een man in het zwarte gekleed loopt langzaam voor de wagen uit. Ver achter mij toetert iemand. Dan hoor ik een *stem* van binnen. Irritatie maakt plaats voor verbondenheid. Ik stap mijn auto uit. Sluit het portier en sta stil naast mijn auto. Als oud legeraalmoezenier weet ik wel hoe je op zo’n moment moet staan. De stoet trekt aan mij voorbij. De chauffeur van de voorste zwarte wagen knikt mij hartelijk toe. Dan passeren de andere volgwagens. Met een zachte glimlach groet de familie mij. In nog geen minuut ontstaat er een verbinding tussen ons; respect voor een onbekende dode en liefde voor een onbekende familie.

Met grote vreugde in mijn hart vind ik het juiste adres. Ik kijk op mijn horloge. Nog vijf minuten.

Leon